Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 347

In vigilia. S. Andree

Incipiūt homelie de sanctis Et primo in vigilia sancti Andree. Johannis. I.

In illo tēpore. Sta/
bat iohānes: ꝛ ex discipulis eius duo. Et re/
spiciēs iesuz ambulātē dicit. Ecce agnus dei
Et audierūt discipuli loquētes: et secuti sunt
iesum. Et reliq. Omel. vene. Bede.

Anta ac talis est diuine scripture
sublimitas: vt nō soluz verba que
a sanctis vel ab ipso dño dicta refe
runt: sed etiā circūstātia rerū que
simpliciter posita videt: spirituali/
Tex. bus sit plena mysterijs. ¶ Ecce em̄
narrāte euāgelista fratres charissimi audiuimus.
Quia stabat iohānes ꝛ discipuli eius duo: ꝛ respici/
ens iesum ambulantē dicit: Ecce agnus dei: sta/
timqꝫ cognouimus imo iā notū ad memoriā reuo/
camus: quare iesum precursor suus agnum dei vo
cauerit: qꝛ videlꝫ eū pre ceteris mortalibus singu/
lariter innocentē: hoc est ab omni pctō mundū no
uit: qꝛ nos sanguine sue redempturū (quia dona
sue velleris sponte largiturū: ex quo vestem nobis
nuptialē facere possumus: id est exēpla viuēdi no/
bis relicturū) preuidit: quia in dilectione calefie/
ri deberemus. Hoc est testimoniū p̄cursoris dñi:
qḋ sicut facile patet fidelibus citū amoris intimi
fomitē: audientiū cordibus infundit. Sed nō est
putandū: qꝛ sine certi ratione mysterij hoc relatu
rus euāgelista p̄miserit: stetisse iohannē cum disci
pulis: iesuz vero ambulasse: ꝛ illo vtiqꝫ ambulasse
vbi sequētibus se discipulis iohānis mansionē in
qua habitaret ostēderet: ceteraqꝫ huiusmodi q̄ se/
quētia lectionis euāgelice cōmemorāt: si enuclia/
tius discutiant: inuenimus celestibus redūdare
Tex. mysterijs. ¶ Stabat em̄ iohānes: ꝛ respexit iesuz
qꝛ in magno iā culmine pfectionis animi gressum
fixerat: vnde iure celsitudinem diuine maiestatis
mereret intueri. Stabat: qꝛ illā virtutū arcē con
scenderat: a qua nullis tēptationū posset improbi
tatibus deijci. Stabāt cū illo ꝛ discipuli: qꝛ ma/
gisteriū eius corde sequebant imobili. Et respici/
ens inquit iesum ambulantem dicit: Ecce agnus
dei. Ambulatio iesu: dispēsationē incarnationis
qua ad nos venire ac nobis exēpla viuendi prebe
re dignatus est insinuat: sicut māsio eius eternita
tem diuinitatis: in qua semp est patri equalis ap
tissime designat. Respiciens ergo iesum ambulā/
tem iohannes dicit: Ecce agnus dei: quia videns
eum inter hoies cōuersantē: pfectūqꝫ illis vite ce/
lestis ꝛ factis demonstrātē ꝛ verbis: aperte pnun/
ciabat: quia nō ipe vt putabāt: sed ille esset qui ad
redemptionē generis humani a deo patre missus
esset in mundū: ille qui formā innocentie ꝛ patien
tie in se credētibus esset daturus: de quo in carne
Esa. 53. venturo p̄cinens pphera dicebat: Sicut ouis ad
occisionē ducet: ꝛ sicut agnus corā tondēte se sine
Ibidem. voce: sic obmutescet. Et iterū. Ipe autē vulnera/
tus est pter peccata nostra: ꝛ liuore eius sanati su
Tex. mus. ¶ Et audierūt duo discipuli loquētē: ꝛ secu/
ti sunt iesum. Testimonium perhibēte iohāne qꝛ
iesus esset agnus dei: secuti sunt illū duo discipu/
li: magis desiderātes ab ipso iesu qꝫ a precursore il
lius verbū gratie pcipere: quo ꝛ ipsi mererent in
agnorū dei sorte cōputari. Bene aūt duo discipu/
li sunt inuēti: qui dñm primi sequerent: vt etiam
mystice designarēt: oēs qui illū pfecte sequerent
gemina dilectione deuotos esse debere: hoc est et
eiusdē sui redēptoris: ꝛ fratrū simul amore flagrā
tes. ¶ Cōuersus aūt iesus ꝛ vidēs eos se sequētes Tex.
dicit eis: Quid q̄ritis? Non potuit ignorare dñs
q̇d sequētes se discipuli iohānis q̄reret: sed in eo
ꝙ ad illos sequētes cōuertit: ꝙ ipe prior quid q̄re
rent interrogat: qḋ dat eis fiduciā queqꝫ vellēt ro
gandi manifeste innotuit: quātum bonis nostris
studijs delectet: qꝫ libenter iter veritatis inchoā
tibus: ipse auxiliū latur⁹ occurrat. Qui dixerūt ei
¶ Rabbi: qḋ dicit interpretatū magister: vbi habi Tex.
tas? Nolebāt trāsitorie magisterio veritatis per/
frui: sed mansionē potius in qua habitaret inqui/
rebāt: quatenus ꝛ tunc liberius in secreto verbis
illi⁹ imbui: ꝛ exinde sepius eū possent visitare ple
nius instruēdi. Unde ꝛ ipse quia illos bene peten
tes: querētes: pulsantes vidit: libēs eis secretariū
sui reserauit archani: eosqꝫ introducens veritatis
euāgelice rudimētis: que desiderabāt illustrauit
Nā sequit. ¶ Dic eis: Uenite ꝛ videte: Statimqꝫ Tex.
subiūgit: Uenerūt ꝛ viderūt vbi maneret: ꝛ apud
eum manserūt die illo. Quod si altiore sensu libet
inspicere: quid nobis agendū insinuent discipuli
in eo ꝙ ad iesum quidē ambulantē venerunt: sed
locū continuo vbi habitaret inquirebant: ammo/
nent vtiqꝫ nos vt quotiēs incarnationis eius trā
situm ad mentē reducimus: sollicito semp cū cor/
de rogemus: vt habitationē nobis eterne sue mā
sionis que est apud patrē ostēdere dignet: dicētes
cum moyse. Dñe ostende nobis gloriā tuā. Quod Exo. 33.
autē ipse discipulos venire: ꝛ vbi maneret videre
p̄cepit: virtutū pfecto studiū: qbus ad eterna gau
dia perueniamus subeūdū nobis ostēde. Uenire
etem̄ post iesum est: vt mansionē eius videre possi
mus: bonis opibus q̄ ipse p̄monstrauit insistere:
horūqꝫ quotidianis pfectibus ad celsitudinē di/
uine visionis attingere. Uenerunt inquit et vide
runt vbi maneret: ꝛ apud eū manserūt die illa: ho
ra autē erat quasi decima. Quia lex in decem p̄ce/
ptis data est: solet in denario numero perfectio le
gis indicari. Bene ergo decima hora venerūt di/
scipuli: vt mansionē iesu viderēt: quia nimirū ne/
cesse est vt qui deum videret desiderat: dei se man
datis humiliter subdat: quiqꝫ luce diuine contē/
plationis postmodū frui appetit: prius adiuuan/
te dño decalogū per opera lucis: quasi decem ho/
ras diei sole illustrāte compleat. Et illi quidē die
illo manētes apud dñm: felicissima veritatis spe/
culatiōe vesperā expectabāt. At vero oēs electi post
operū bonorū perfectionē: post impleta legis dei
precepta ppetuū ꝛ nulli fuit obnoxiū diē sunt cuꝫ
illo acturi: quē videre desiderans pphera decanta
bat: Quia melior est dies vna in atrijs tuis super Ps. 83.
milia. ¶ Erat aūt andreas frater simōis petri vn⁹ Tex.
ex duob⁹: qui audiebāt a iohāne ꝛ secuti fuerāt eū
ꝛ inuenit p̄mū fratrē suū symonē ꝛ dicit ei: Inue
nimus messiam qḋ est interp̄tatum xp̄s: ꝛ addu/
xit eū ad iesum. Andreas dñm quē inuenit: etiam
fratri symoni sequēdum euāgelizat: qꝛ hoc est ve
re dñm inuenire: vera illius dilectiōne feruere: fra
terne quoqꝫ salutis curam gerere. Ille eni perfe/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0347
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG